

Österbottens landskapsplan 2040

Översiktlig inventering av ett antal fågelsjöar i Österbotten samt utlåtande över deras beteckning i landskapsplanen

Mattias Kanckos
December 2016

Naturstigen 12
68810 Ytteresse
Finland

GSM: 050-5939536
info@essnature.com

Innehållsförteckning

1. Inledning	2
2. Material och metoder	3
3. Pirkärr	
3.1 Allmänt	4
3.2 Fågelbestånd	6
3.3 Bedömning och slutsats	8
4. Molnviken	
4.1 Allmänt	9
4.2 Fågelbestånd	11
4.3 Bedömning och slutsats	12
5. Storträsket	
5.1 Allmänt	13
5.2 Fågelbestånd	15
5.3 Bedömning och slutsats	16
6. Hysalträsket	
6.1 Allmänt	17
6.2 Fågelbestånd	19
6.3 Bedömning och slutsats	20
7. Lisansjön	
7.1 Allmänt	21
7.2 Fågelbestånd	24
7.3 Bedömning och slutsats	25
8. Unjärv	
8.1 Allmänt	26
8.2 Fågelbestånd	28
8.3 Bedömning och slutsats	29
9. Kimo åmynning	
9.1 Allmänt	30
9.2 Fågelbestånd	32
9.3 Bedömning och slutsats	34
10. Litteratur	35

1. Inledning

Landskapsstyrelsen beslöt i början av 2014 att påbörja arbetet med att uppgöra en ny helhetslandskapsplan, Österbottens landskapsplan 2040. Den gällande planen, Österbottens landskapsplan 2030 fastställdes den 21.12 2010 och den har uppdaterats i flera etapper. Österbottens landskapsplan 2040 är omfattande och innehåller många olika teman. Den täcker hela landskapet Österbotten och behandlar alla de delområden i samhället som har en betydande inverkan på samhällsstrukturen och markanvändningen. Ansvaret för utarbetandet av Österbottens landskapsplan ligger på Österbottens förbund som är en samkommun som ägs gemensamt av kommunerna i området. Österbottens landskapsplan 2040 kommer att ersätta den tidigare landskapsplanen som godkändes 2010.

I samband med uppgörandet av Österbottens landskapsplan 2040 framkom ett behov av att kontrollera ifall några beteckningar för skyddade fågelsjöar är motiverade och ännu aktuella. I Österbottens landskapsplan 2030 finns nämligen en hel del skyddade fågelsjöar. De fågelområden som varit föremål för en inventering och bedömning i denna undersökning är följande sjöar och vattendrag:

Storträsket	Larsmo kommun
Molnviken	Larsmo kommun
Hysalträsket	Nykarleby stad
Pirkärr	Vörå kommun
Kimo åmynning	Vörå kommun
Unjärv	Malax kommun
Lisansjön	Malax kommun

Samtliga dessa fågelsjöar har i Österbottens landskapsplan 2030 fått beteckningen S2 som hänvisar till ett skyddsområde på landskapsnivå. För en del av dessa sjöar har beteckningen hängt med väldigt länge utan att någon noggrannare utredning över sjöarnas betydelse för den biologiska mångfalden utretts. Denna undersökning strävar till att bedöma huruvida beteckningen är relevant för de enskilda sjöarna och om områdena ska finnas med i Österbottens landskapsplan 2040. Kontaktperson på Österbottens förbund har varit miljöskunnig Christine Bonn.

2. Material och metoder

Denna inventering omfattar en inventering av natur- och sjötyper samt en inventering av den dominerande växtligheten i sjöarna och på stränderna. Eftersom uppdraget att göra denna inventering och bedömning gavs vid midsommartiden 2016 fanns det inga möjligheter att utföra någon skild inventering av häckande fåglar under detta år. I samband med inventeringen noterades förstås alla observerade fåglar, men eftersom inventeringen gjordes i augusti-september utanför häckningstid har observationerna ringa värde för att bedöma områdenas betydelse för häckande fåglar. Observationer av däggdjur, både spår, spillning eller synobservationer noterades och finns omnämnda i texten.

Inventeringen gjordes dels genom att gå runt sjön, men också från kanot. Från kanoten mättes sjöns djup med graderad mätsticka. Vattenprov togs för att okulärt bedöma vattnets färg. Förutom detta mättes sjöns siktdjup från kanoten med en traditionell Secchi-skiva. Några av de inventerade områdena är så kraftigt igenvuxna, men ändå så pass försumpade att inventeringen var mycket svår att genomföra både till fots och med kanot. Vid Lisansjön i Malax, Storträsket i Larsmo och Pirkärr i Vörå kunde kanot inte användas vid inventeringen.

Bakgrundsmaterial och tidigare undersökningar i sjöarna efterlystes genom att kontakta kommunernas miljövårdssekreterare i de berörda kommunerna; Vörå, Malax, Nykarleby och Larsmo. Från fågeldatabasen TIIRA söktes tidigare observationer av fåglar, främst observationer från häckningstiden, men även under andra tider på året. Ett antal kända fågelskådare i Österbotten kontaktades och deras uppgifter har i mån av möjlighet också använts vid bedömningen. Inventeringen och rapporten har gjorts av FM biolog Mattias Kanckos från essnature.

3. Pirkärr

Grunduppgifter

Kommun: Vörå

Areal: 18 hektar

Andel öppet vatten: <10 %

Siktdjup: Ej uppmätt

Vattendjup: Ej uppmätt

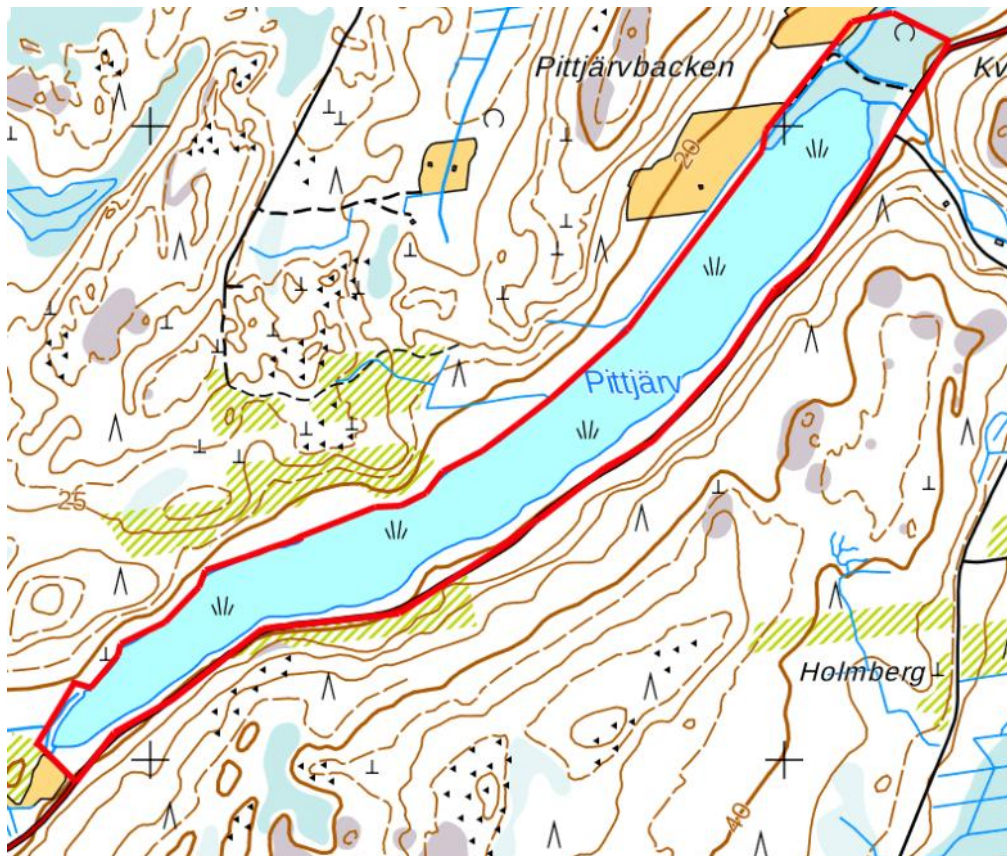

Bild 1. Inventerat område kring Pirkärr inritat med rött.

3.1 Allmänt

Pirkärr (Pirtkärr) eller Pittjärv som träsket heter på grundkartan är en 18 hektar stor igenvuxen före detta sjö i Vörå kommun. Sjön ligger alldeles intill vägen som går mellan Kimo och Tuckor. Sjön är väldigt långsmal, ca 2 km lång men endast mellan 100-200 meter bred. I nuläget består mindre än 1 hektar av sjön av öppet vatten, resterande del är helt igenvuxet. Sjön har en intressant historia på så sätt att den redan på 1970-talet var helt uttorkad så att man kunde gå över den. Sjön restaurerades till fågelsjö av Jägarnas Centralorganisation (JCO) i slutet av 1970-talet. Vattennivån höjdes med 40 cm och man körde jord ut på isen för att få gungflyet att sjunka undan. En dammlucka byggdes som gjorde att sjöns vattennivå kunde regleras. Efter restaureringen utgjordes närmare 60 % av sjön av öppet vatten. I samband med restaureringen planterade man in rudor i sjön och det torde vara enda fiskarten som klarar sig i denna igenväxta sjö. Sjön har nu, ca 40 år efter restaureringen, vuxit igen på nytt. På södra

sidan av sjön finns ett gammalt mycket högt utkikstorn som byggdes i samband med restaureringen av sjön. I början var tornet flitigt besökt av människorna i trakten. I dagsläget är det inte många som besöker tornet, vilket man kan se eftersom stigen som leder till tornet är helt igenväxt och gästboken är mycket gammal och sönderriven. Från tornet kan man se att det egentligen inte alls finns något öppet vatten i Pittjärv, endast ca 10 % öppet vatten och då speciellt i nordöstra ändan. I nordöstra ändan finns kanske ca 20 x 20 meter öppet vatten.

Bild 2. Pirkärr har på nytt blivit helt igenvuxet efter restaureringen i slutet av 1970-talet.

Den dominerande växtligheten på gungflymyren är flaskstarr (*Carex rostrata*), ängsull (*Eriophorum angustifolium*), tuvull (*Eriophorum vaginatum*), topplösa (*Lysimachia thysiflora*), norrlandsstarr (*Carex aquatilis*) och kråklöver (*Potentilla palustris*). Övrig växtlighet som påträffades på gungflymyren är bl.a. rosling (*Andromeda polifolia*), rundsileshår (*Drosera rotundifolia*) och madrör (*Calamagrostis stricta*). I östra delen av myren finns också ett litet bestånd av bredkaveldun (*Typha latifolia*). Trädsikt saknas ännu på Pirkärr, men några små tallplantor (*Pinus sylvestris*) och några små plantor av glasbjörk (*Betula pubescens*) håller på att få fotfäste på myren. I västra ändan av myren finns flera små, öppna bruna myrgölar. Kring dessa gölar påträffades bl.a. sumpstarr (*Carex magellanica*), vattenbläddra (*Utricularia vulgaris*) och dybläddra (*Utricularia minor*) i gölarna. I den lilla öppna vattenytan påträffades även hästsvans (*Hippuris vulgaris*) och andmat (*Lemna minor*). Ställvis är sjön redan så kraftigt igenvuxen att det går att med gummistövlar ta sig torrskodd över träsket.

Bild 3. Pirkärr sedd från det höga fågeltornet i sjöns sydvästra ända.

I våtmarkens nordöstra del finns en körväg som delar av våtmarken i två delar och norr om denna väg finns ett trädbevuxet kärr. I kärret dominerar glasbjörk (*Betula pubescens*) samt videbuskar (*Salix* sp.) i buskskiktet. I kärret finns rätt mycket stående, döda och döende träd. Kärret är dock kraftigt utdikad längs vägen och inte i naturtillstånd. Pirkärr omges överallt av en mycket smal bård med strandskog. I strandskogen finns flera grova aspar (*Populus tremula*) och en del stora granar (*Picea abies*). Stranden är i söder och öster mycket brant och stiger 2 meter upp till vägen på några meters avstånd. Ställvis är dock strandskogen, bredare och uppemot 40-50 meter bred. Vid träsket finns åtminstone en gammal knipholk. Under inventeringen hittades spillning av räv (*Vulpes vulpes*) samt observerades spår av mårhund (*Nyctereutes procyonoides*) och älg (*Alces alces*).

3.2 Fågelbestånd.

Efter restaureringen på 1970-talet och på 1980-talet fanns det gott om häckande sjöfåglar i Pirkärr. År 1977 gjordes en fågelinventering i sjön och då fanns det 9 par gräsand, 2 par kricka och 3 par knipa. Även 1982 gjordes en fågelinventering och då hade änderna ökat i antal så att det fanns 18 par gräsänder, 24 par kricka, 5 par knipor, vigg 4 par och brunand 2 par. Även årta och skedand påträffades i sjön. Förutom änderna häckade i sjön under 1980-talet trana, svarthakedopping, tofsvipa, enkelbeckasin, skogssnäppa, grönbena och drillsnäppa. Kring sjön häckade bl.a. sävsångare och sävsparv. Sångsvanar rastade under 1980-talet i sjön, men det skulle dröja ännu ett tiotal år innan sångsvanarna började häcka i

sjön. Man kan konstatera att Pirkärr var en mycket bra och värdefull fågelsjö under 1980-talet och skulle sjön ha samma fågelbestånd idag skulle den klassas som mycket viktig fågelsjö.

Under inventeringen i september 2016 påträffades vid Pirkärr 4 sångsvanar, 2 ängspiplärkor samt i strandskogen även en sent sjungande gransångare. Under inventeringen påträffades dock inte en enda sjöfågel. I Pirkärr har man inte utfört några fågelinventeringar de senaste 30 åren. Från fågelskådarnas databas Tiira kan man också se att Pirkärr besöks väldigt sällan av ornitologerna, detta trots att flera av fågelskådarna i Oravais-Vörå området är mycket aktiva med att rapportera in sina observationer. Databasen innehåller dock ett antal observationer från fåglarnas häckningstid under åren 2006-2016. Fågelskådare som besöker sjön regelbundet är bl.a. Leif Öling, Tomas Klemets och Allan Stenmark. Enligt deras observationer har i sjön de senaste åren häckat 1 par sångsvan, trana 1-2 par, knipa 1 par, enkelbeckasin 1 par samt skogssnäppa 1 par. I strandskogen kring sjön har man under senare år kunnat observera gransångare, svarthätta, rosenfink, gök och gärdsmyg.

Bild 4. I nordöstra ändan av Pirkärr finns ett litet område med öppet vatten.

3.3 Bedömning och slutsats

Pirkärr har i dagsläget nästan helt tappat sin betydelse som fågelsjö på grund av att den växt igen så kraftigt. Pirkärr har heller ingen betydelse som rastplats för flyttande fåglar. Jämfört med många andra sjöar eller myrar i Österbotten som inte är skyddade i landskapsplanen har Pirkärr en betydligt mer blygsam häckfågelfauna och dess betydelse för fågellivet är liten.

De skulle dock vara relativt lätt att på nytt restaurera Pirkärr till en fågelsjö, dels genom att höja vattenytan betydligt och anlägga en damm i östra ändan. Sjön är lättillgänglig i och med att den ligger alldeles intill landsvägen. Restaureringsmetoderna är något annorlunda nu jämfört med 1970-talet, men behovet av att restaurera fågelsjöar betydligt större än då.

Beteckningen S2 skyddsområde på landskapsnivå för Pirkärr är inte i dagsläget aktuell och beteckningen kan tas bort från Österbottens landskapsplan 2040.

Området behöver inte inventeras noggrannare i avseende på fåglar.

4. Molnviken

Grunduppgifter

Kommun: Larsmo

Areal: 10 hektar

Andel öppet vatten: 100 %

Siktdjup: ca 50 cm

Vattendjup: Ca 2 m (Djupaste platsen 2,3 m)

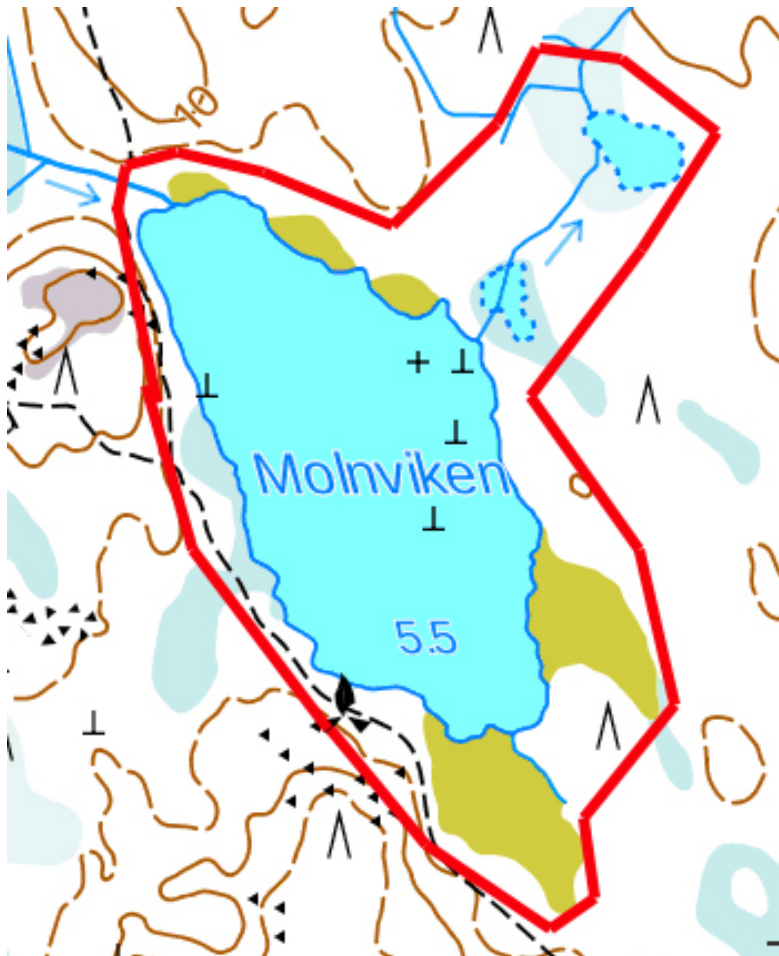

Bild 5. Det inventerade området vid Molnviken omfattar även de närbelägna myrarna.

4.1 Allmänt

Molnviken är en liten, 10 hektar stor sjö i Larsmo som ligger på 5,5 meters höjd över havet. Sjön ligger relativt ödsligt nordost om Larsmo centrum i Holm. Sjön är en typisk dystrof sjö med mycket brunt, humusrikt och surt vatten. I nordost finns en tillrinningsbäck som kommer från det utdikade Molnträsket och i öster finns en utloppsback som rinner genom två mindre våtmarker mot Larsmosjön. Sjön är ca 550 meter lång och 250 meter bred eller ca 10 hektar stor. Tillrinningsområdet är ca 130 hektar. I och med att Molnviken har så surt vatten med pH-värden stundtals under 4, förekommer det mycket lite fisk i sjön. Ännu på 1960-talet lekte dock gäddorna i sjön. Surheten beror på de utdikningar som gjorts i tillrinningsområdets sura

sulfatjordar. Enligt vissa inventeringar skulle Molnviken vara mycket grund med ett vattendjup på ca 1 meter. Enligt mätningar gjorda under denna inventering är dock sjön i södra delen i medeltal ca 1,8 meter djup och norra ändan djupare ca 2,3 meter. I sjön finns flera stora flyttblock, varav några når upp över vattenytan.

Bild 6. Sjön Molnviken sedd från den välbesökta rastplatsen i sjöns i sydvästra hörn.

Sjön saknar nästan helt vattenväxter, men ställvis finns små bestånd av nordnäckros (*Nymphaea candida*). Längs stränderna växer bl.a. topplösa (*Lysimachia thyrsiflora*), missne (*Calla palustris*), kråklöver (*Potentilla palustris*), sjöfräken (*Equisetum fluviatile*), gråstarr (*Carex canescens*) och vattenklöver (*Menyanthes trifoliata*). Ställvis finns även små bestånd av bladvass (*Phragmites australis*). I södra delen av området finns en gungflymyr där man påträffar bl.a. tranbär (*Vaccinium oxycoccus*), flaskstarr (*Carex rostrata*) och tuvull (*Eriophorum vaginatum*) samt kråklöver (*Potentilla palustris*) vid stranden. I anslutning till Molnviken finns flera små våtmarker i naturtillstånd. Öster om sjön finns en våtmark som består av ett omfattande bestånd av bladvass (*Phragmites australis*). I våtmarken påträffades dessutom kärrviol (*Viola palustre*) och kärrsilja (*Peucedanum palustre*). Strax nordost om Molnviken finns också en våtmark som är i naturtillstånd. Denna våtmark är delvis trädbevuxen med klibbal (*Alnus glutinosa*), glasbjörk (*Betula pubescens*) och tall (*Pinus sylvestris*). I våtmarken finns mycket stående döda träd. Våtmarken är mycket försumpad och växtlighet som påträffas i denna figur är bl.a. odon (*Vaccinium uliginosum*), flaskstarr (*Carex rostrata*), missne (*Calla palustris*), strandlysing (*Lysimachia vulgaris*), kärrviol (*Viola palustre*) samt lingon (*Vaccinium vitis-idaea*) på tuvorna.

Runt sjön finns rätt mycket gammelskog sparad, speciellt längs östra stranden och i öster finns på ett litet område en mycket fin naturskog med över 100-åriga, grova tallar. Endast i norra delen av sjön har man avverkat skogen nästan ända ner till sjön. I och med att sjön ligger ödsligt och saknar bebyggelse samt omges av förhållandevis mycket gammelskog känns området kring Molnviken som ren vildmark. Myrarna och våtmarkerna kring Molnviken och i närheten av Molnviken finns med i kompletteringsförslaget till nytt myrskyddsprogram, men något konkreta åtgärder har skyddsförslaget inte lett till. Förslaget till komplettering av myrskyddet omfattar 40 hektar och benämns ”Molnvikenin suot” med nummer 11019 i miljöministeriets rapport från 2015.

Bild 7. Kring Molnviken finns flera våtmarker i naturtillstånd.

4.2 Fågelbestånd.

Under inventeringen påträffades vid stränderna av Molnviken en hel del fjädrar av svanar, vilket tyder på att en del svanar rastar på myren runt sjön. I övrigt observerades inga fåglar vid Molnviken. På basen av inventeringar gjorda av miljövårdsbyrån i Larsmo kommun under 1980- och 1990-talen har sjön inget stort fågelbestånd, men storlommen är en art som de flesta år har häckat i sjön. Ibland rastar också både knipor och svanar i sjön. Gluttsnäppa är en art som också häckat vid Molnviken.

4.3 Bedömning och slutsats

Molnviken har mycket liten betydelse som fågelsjö och beteckningen som skyddsområde på landskapsnivå på grund av sjöns värde för fåglarna är mycket missvisande och borde ändras.

Beteckningen S2 skyddsområde på landskapsnivå kan tas bort för Molnviken och området behöver inte inventeras noggrannare i avseende på häckande fåglar.

Sjön Molnviken är dock av rätt stor betydelse för rekreationen och besöks tack vare vandringsleden och rastplatsen av ett par tusen besökare årligen. Sjön är naturskön och vildmarkslik och borde få en beteckning som skyddar sjön från eventuell framtida exploatering.

Sjön Molnviken kunde få beteckningen V för rekreationsområde i Österbottens landskapsplan 2040. Förslag till avgränsning av rekreationsområdet framgår av bild 8. I avgränsningen har medtagits även de små myrar och våtmarker som är i naturtillstånd i sjöns omedelbara närhet. I öster följer avgränsningen den befintliga vandringsleden.

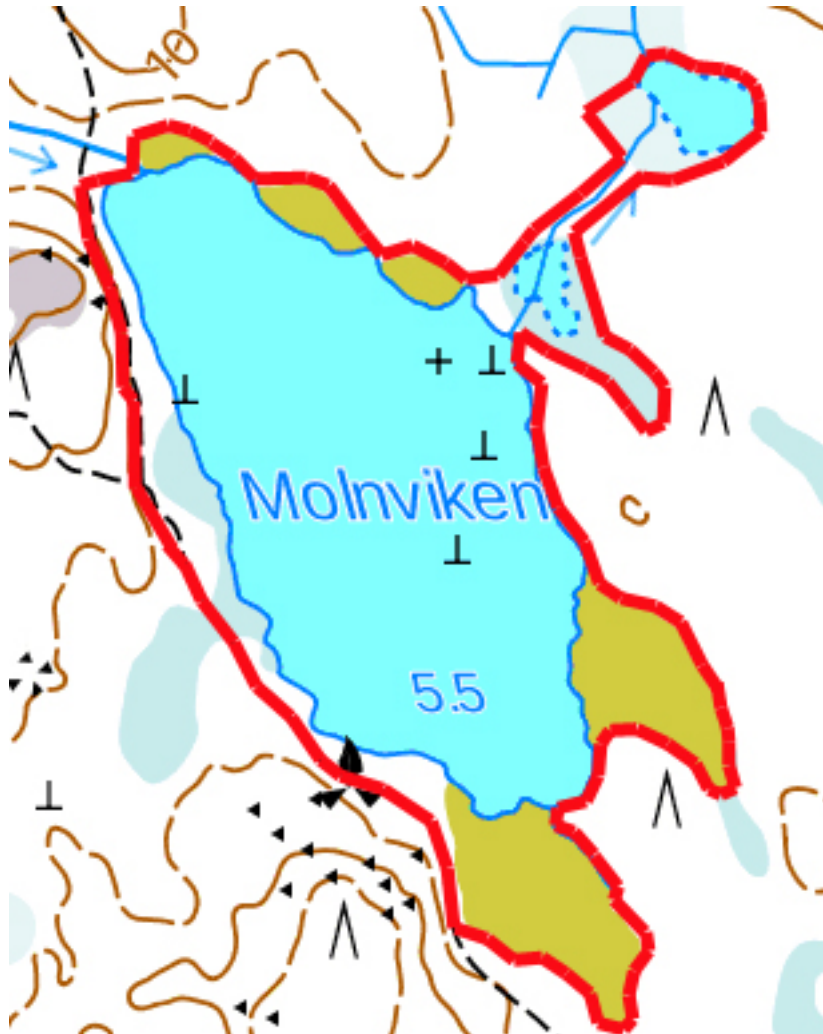

Bild 8. Förslag till avgränsning av rekreationsområde vid Molnviken.

3. Storträsket

Grunduppgifter

Kommun: Larsmo

Areal: 18,5 hektar

Andel öppet vatten: ca 50 %

Siktdjup: Ej uppmätt

Vattendjup: Ej uppmätt

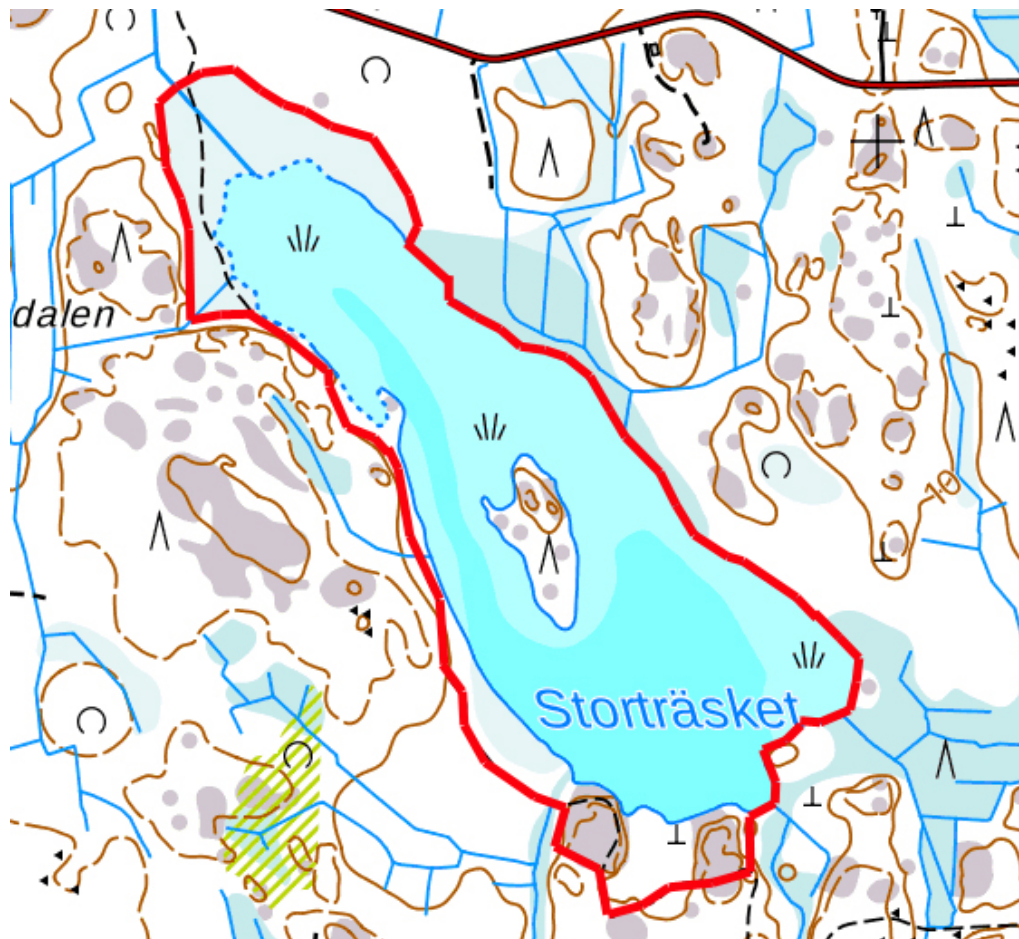

Bild 9. Inventerat område kring Storträsket.

5.1 Allmänt

På 1960-talet hade Storträsket ännu ca 14 hektar öppet vatten, men den öppna vattenytan har minskat sedan dess. Storträskets yta är idag 18,5 hektar stort och av denna yta består 10 hektar av öppet vatten. Resterande del är sumpmark, gungfly och täta vassbestånd. Mitt i sjön finns också en ca 1 hektar stor holme, som delvis är bergbunden och höjer sig betydligt över vattenytan. Sjön ligger mellan byarna Eugmo och Bosund, en bra bit bort från bebyggelse. En vandringsled går alldeles intill träsket. Hela Storträsket är mycket kraftigt igenvuxet och vattenspeglarna är betydligt mindre än vad som är ritat som blått på grundkartan. Ungefär 54 % av området utgörs av öppet vatten. Resterande del utgörs av våtmark med stora och täta

bestånd av bredkaveldun (*Typha latifolia*), speciellt i norra ändan. I sjön växer lite gul näckros (*Nuphar pumila*) och igelknopp (*Sparganium emersum*). Sjön är enligt uppgift mycket grund, i medeltal endast 0,5 meter djup. Storträsket ligger på ca 1-1,5 meters höjd över havet och tillrinningsområdets areal är ca 100 hektar. I mitten av 1980-talet utfördes skogsdikningar i närheten av sjön som gjorde att Storträsket fick motta mycket surt vatten och enligt pH-mätningar gjorda på 1990-talet har sjön ett mycket lågt pH som är nästan akut dödligt för all fisk. Surhetsläget är något bättre idag, men sjön saknar fortsättningsvis ett fiskbestånd.

Bild 10. Norra ändan av Storträsket är kraftigt igenvuxet.

Stora delar av strandskogen är avverkad under senare år och längs västra stranden är det avverkat ända ner till stranden. Strandbården är här mycket smal. Mellan det öppna vattnet och strandskogen finns oftast en smal zon med blöt gungfly. I denna zon påträffas bl.a. tranbär (*Vaccinium oxycoccus*), tuvull (*Eriophorum vaginatum*), getpors (*Rhododendron tomentosum*), lingon (*Vaccinium vitis-idaea*) och hjortron (*Rubus chamaemorus*). Vid stränderna växer även rikligt med flaskstarr (*Carex rostrata*), norrlandsstarr (*Carex aquatilis*) och missne (*Calla palustris*). Dessutom förekommer på stranden även kråklöver (*Potentilla palustris*), bredkaveldun (*Typha latifolia*), kärrsilja (*Peucedanum palustre*), hästsvans (*Hippuris vulgaris*), missne (*Calla palustris*) och topplösa (*Lysimachia thyrsoflora*). Västra stranden är mycket fin med flera rätt höga bergshällar alldeles vid stranden, varifrån man har en bra utsikt över sjön. På en av dessa bergshällar finns ett vindskydd (Laavu) som säkerligen besöks av ett hundratal personer per år. I närheten finns också en liten bergsbrant som är ca 3 meter hög, något som är rätt ovanligt i dessa trakter. Mitt i sjön finns en rätt hög, ca 1 hektar stor skogsholme. Holmen inventerades inte nu, men kan eventuellt ha ett rätt ursprungligt trädskikt och vara i naturtillstånd. Omgivande skog kring Storträsket är till stora delar utdikad och tillrinningsdikena rinner rakt i Storträsket, en stor del av dikena är dock kraftigt igenvuxna i dagsläget. Vid Storträsket påträffades flera små kamouflafärgade båtar som

används vid andjakt. Sjön har antagligen betydelse för jaktområde för traktens många jägare. Det finns även många knipholkar runt sjön.

Bild 11. I södra ändan av Storträsket finns mera öppet vatten.

5.2 Fågelbestånd.

Storträsket är en rätt fin fågelsjö som kan ha en viss betydelse för fågelfaunan. Sjön har inte inventerats på länge och de senaste inventeringarna har gjorts under 1980-talet och början av 1990-talet av miljövårdsbyrån i Larsmo kommun. Vid dessa inventeringar har man årligen observerat bl.a. följande häckande fågelarter; svarthakedopping (*Podiceps auritus*), kricka (*Anas crecca*), vigg (*Aythya fuligula*), knipa (*Bucephala clangula*), skrattmås (*Larus ridibundus*), fiskmås (*Larus canus*) och småskrake (*Mergus serrator*). Dessutom har följande fågelarter observerades i Storträsket även om ingen häckning konstaterats; brunand (*Aythya ferina*), sothöna (*Fulica atra*), skogssnäppa (*Tringa ochropus*), silvertärna (*Sterna paradisaea*), sävsparv (*Emberiza schoeniclus*), storskrake (*Mergus merganser*), stjärtand (*Anas acuta*), enkelbeckasin (*Gallinago gallinago*), svartsnäppa (*Tringa erythropus*), smålom (*Gavia stellata*) och gluttsnäppa (*Tringa nebularia*). Under åren 1985 och 1995 påträffades i sjön även småfläckig sumphöna (*Porzana porzana*). Av dessa fågelarter som häckat eller påträffats i Storträsket under 1980- och 1990-talet är det väldigt många som idag räknas som utrotningshotade eller minskande arter. Skulle Storträsket ha samma häckfågelfauna idag som under 1980-talet vore Storträsket utan tvivel en mycket värdefull fågelsjö. Samtliga dessa inventeringar har gjorts för över 20 år sedan och eftersom sjön inte besöks ofta av fågelskådare finns det väldigt lite nyare uppgifter om häckande fåglar. Under inventeringen i september 2016 observerades 3 sångsvanar, varav en var en ungfågel vilket starkt tyder på att sångsvanen häckat i sjön. I övrigt observerades inga sjöfåglar eller andra fåglar knutna till sjön. TIIRA-databasen innehåller dock uppgifter från några tillfällen under häckningstid under åren 2008, 2013 och 2016. Under dessa år har man varje gång observerat häckande

sångsvan och dessutom har man noterat häckande svarthakedopping. Den 29.7 2008 observerade man även smålom med unge, vilket betyder att smålommen häckade i sjön. Under dessa tillfällen har man också observerat storlom, gulärla och bläsand i sjön. Under en lominventering 2002 observerades även en storlom med unge i Storträsket

5.3 Bedömning och slutsats

Storträsket har potential att fortsättningsvis vara en viktig fågelsjö och har dessutom en viss betydelse för rekreationen. Storträsket föreslås fortsättningsvis få beteckningen S2 i Österbottens landskapsplan 2040. Förslag till avgränsning framgår av bild 12. Avgränsningen följer i stort sett sjöns stränder förutom i väster och söder där avgränsningen följer vandringsleden och omfattar även det lilla bergsområde där vandringsledens rastplats finns. För att bedöma sjöns betydelse för de häckande fåglarna borde man utföra en ny mera grundlig fågelinventering under kommande år.

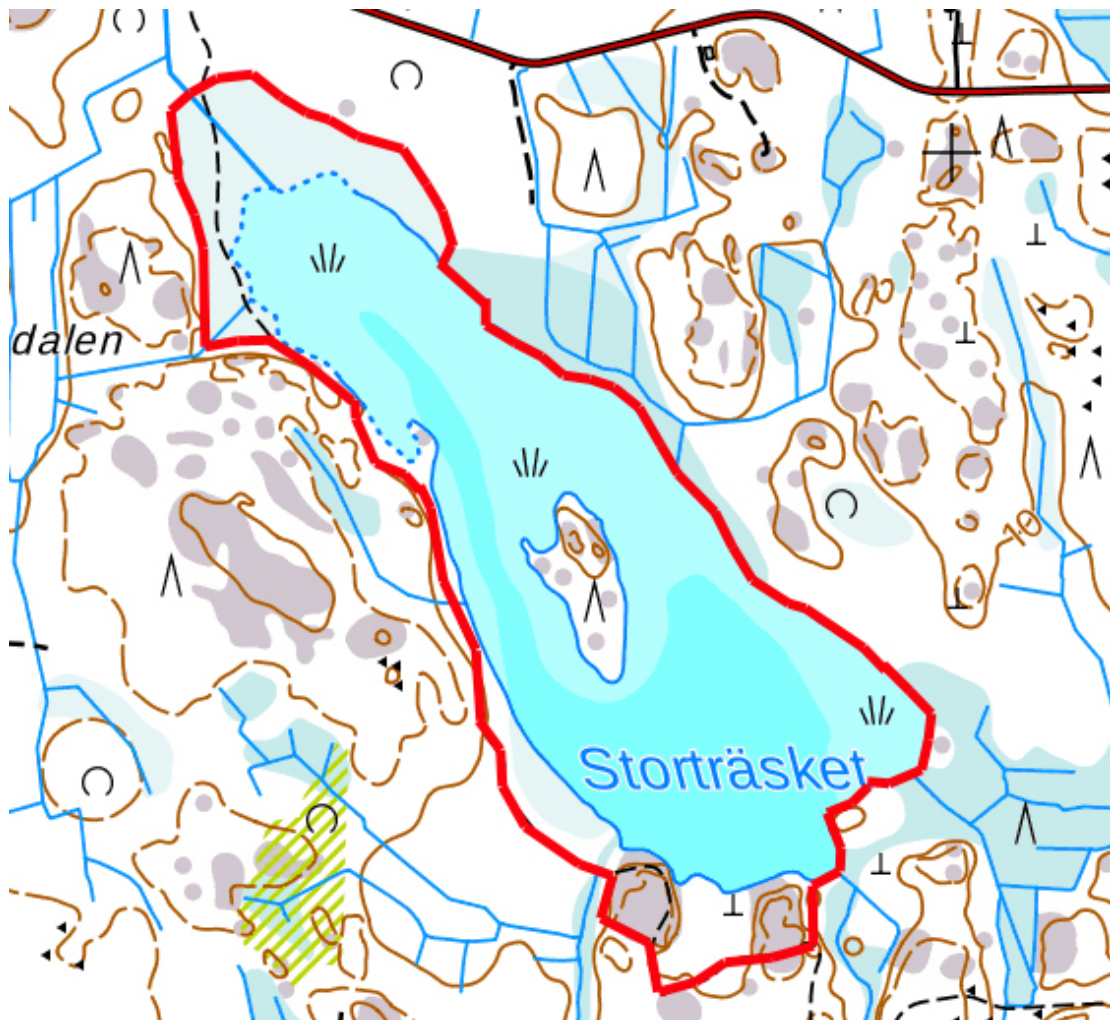

Bild 12. Förslag till avgränsning för Storträsket.

6. Hysalträsket

Grunduppgifter

Kommun: Nykarleby

Areal: 25 hektar

Andel öppet vatten: 100 %

Siktdjup: ca 55 cm

Vattendjup: ca 1,5 m (medeldjupet)

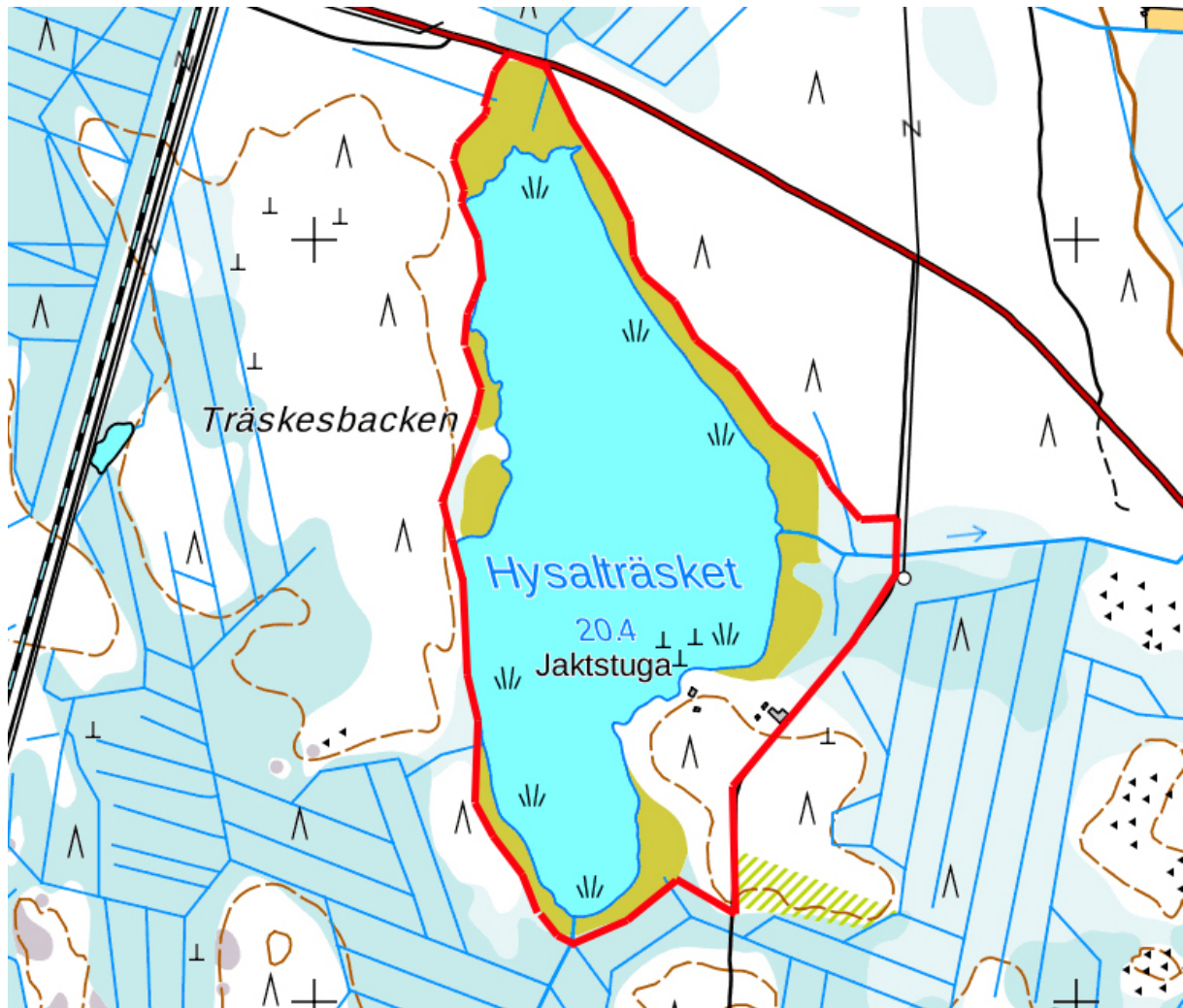

Bild 13. Inventerat område kring Hysalträsket.

6.1 Allmänt

Hysalträsket är en ca 25 hektar stor sjö i Kovjoki, Nykarleby. Sjön är grund med ett medeldjup på ca 1,5 meter. Södra delen av träsket är endast ca 1,3 meter djup, medan den norra delen är något djupare. Djupaste stället mäter ändå endast ca 1,6 m. Botten består av tjock och lös gyttja. Siktdjupet i Hysalträsket är endast ca 55 cm, vilket betyder att sjön har mycket brunt vatten och är humusrik. I sjön finns flera stora stenar som når över vattenytan. Östra stranden av Hysalträsket vid utloppsbacken har skarpare stenbotten med ett djup på endast ca 1 meter djup. I detta område kring utloppsbacken finns flera stora stenar.

I själva sjön finns väldigt sparsamt med vegetation, mest lite gul näckros (*Nuphar pumila*). I den norra delen av sjön finns också ett bestånd av nordnäckros (*Nymphaea lutea*) och gäddnate (*Potamogeton natans*). Träsket omges nästan överallt av en smal bård med gungfly. Gungflyet är dock så pass stabilt att på de flesta ställen går det att ta sig ut ända till vattenbrynet. På stränderna växer sjöfräken (*Equisetum fluviatile*), kärrsilja (*Peucedanum palustre*), kråklöver (*Potentilla palustris*), tuvull (*Eriophorum vaginatum*), sumpstarr (*Carex magellanica*), tranbär (*Vaccinium oxycoccus*), kallgräs (*Scheuchzeria palustris*), missne (*Calla palustris*), flaskstarr (*Carex rostrata*) och topplösa (*Lysimachia thyrsiflora*). Vid stränderna växer ställvis även vattenklöver (*Menyanthes trifoliata*). Största delen av strandskogen består av ung ekonomiskog, förutom kring jaktstugan i sydost där det finns en äldre grandominerad barrskog.

Bild 14. Hysalträsket är en dystrof, näringsfattig sjö med lite vattenväxtlighet.

En jaktstuga finns vid den sydöstra stranden och en bit bort ligger Frida jaktförenings slakthus. I övrigt är stränderna kring Hysalträsket obebyggda. Runt sjön finns en hel del äldre knipholkar. I Hysalträsket torde det finnas abborre och gädda. Vid jaktstugan finns några båtar och en del fiskeredskap, bl.a. flera katsor. Runt Hysalträsket finns relativt mycket tranbär, men i övrigt är områdets betydelse för rekreationen i dagsläget mycket liten.

Bild 15. I sydöstra delen av Hysalträsket finns en jaktstuga i ett område med gammal barrskog.

6.2 Fågelbestånd.

Hysalträsket är ingen typisk fågelsjö eftersom sjön är dystrof med väldigt lite vattenvegetation. I sjön har man inte utfört några inventeringar av fågelfaunan. Fågeldatabasen TIIRA innehåller också väldigt knapphändigt med observationer från Hysalträsket, vilket också visar att sjön inte är någon bra fågelsjö. Den 7.6 2010 observerades i sjön 4 st. storlommar. Den 20.6 2010 observerades i sjön sångsvan med ungar (2ad + 3pull) samt 3 st. storlommar i sjön. Under denna inventering i september 2016 observerades 3 knipor i sjön. På basen av dessa observationer kan man slå fast att det i Hysalträsket troligen häckar sångsvan, storlom och knipa, men därutöver väldigt få andra sjöfåglar, måsfåglar eller vadare. Under inventeringen 2016 observerades i Hysalträsket en stor mörk mink (*Mustela vison*) som antagligen rymt från närliggande pälsfarm under hösten. För fågelbeståndet är det en nackdel om minkar förekommer i sjön, även om det är farmrymlingar. Också i naturinventeringen av Nykarleby från 1990 nämns Hysalträsket endast som en artfattig fågelsjö som är fredad för jakt.

6.3 Bedömning och slutsats

Hysalträsket har ingen stor betydelse som fågelsjö, varken för häckande eller flyttande fåglar. Jämfört med många andra sjöar eller myrar i Österbotten som inte är skyddade i landskapsplanen har Hysalträsket en betydligt mer blygsam häckfågelfauna och dess betydelse för fågellivet är låg.

Beteckningen S2 skyddsområde på landskapsnivå för Hysalträsket kan inte motiveras med att sjön är av stor betydelse för fågellivet. Området behöver heller inte inventeras noggrannare i avseende på fåglar i samband med uppgörande av landskapsplanen.

Hysalträsket har dock potential som rekreationsområde och förslaget är att Hysalträsket tas med som rekreationsområde (V) i landskapsplanen med den avgränsning som framgår av bild 16. Avgränsningen omfattar förutom sjön även de låglänta stränderna samt jaktstugan och slakthuset intill.

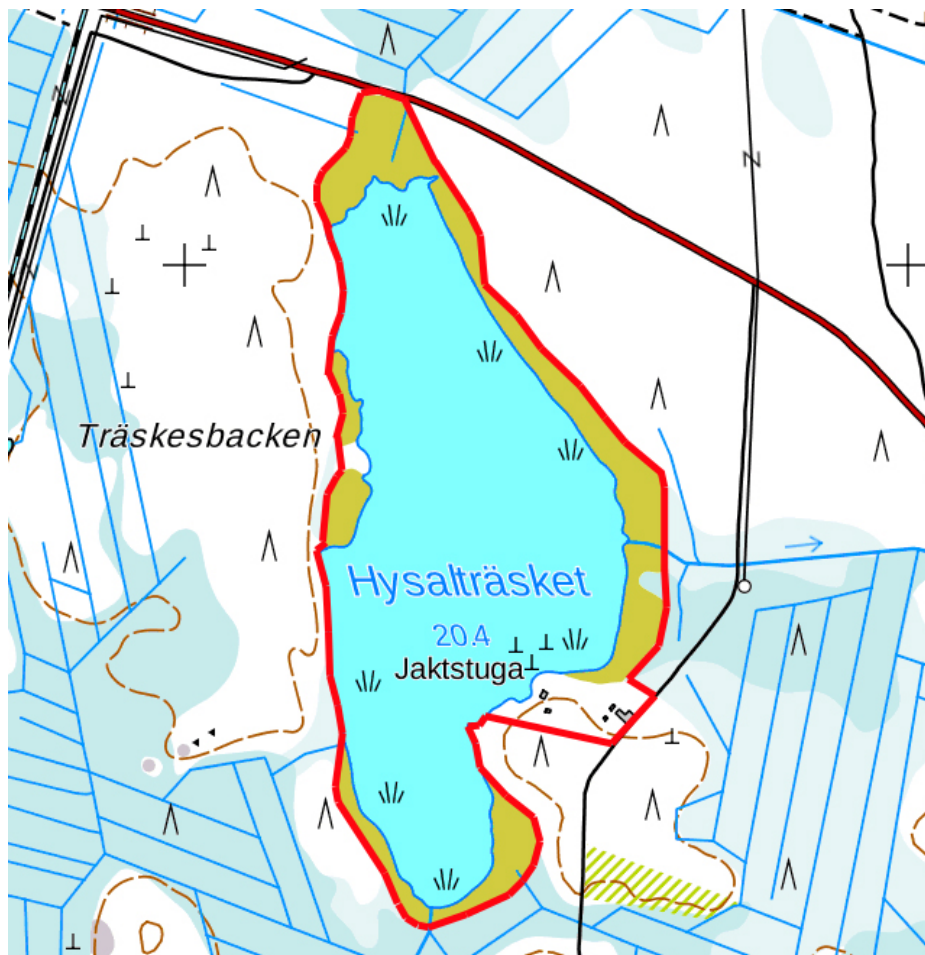

Bild 16. Förslag till avgränsning av ett rekreationsområde kring Hysalträsket i Österbottens landskapsplan 2040.

7. Lisansjön

Grunduppgifter

Kommun: Malax

Areal: 46 hektar

Andel öppet vatten: ca 20 %

Siktdjup: Ej uppmätt

Vattendjup: Ej uppmätt

Bild 17. Det inventerade området vid Lisansjön omfattar även delar av Kajaneskogen samt Träskmossen och Lillträsket.

7.1 Allmänt

Lisansjön är ett kraftigt igenvuxet träsk i Malax kommun. Våtmarken är totalt 46 hektar stort, men den öppna vattenytan är mycket liten. Om man ser från kartan är ungefär 21 hektar vattendränkta, men vid inventeringen kunde man konstatera att det är svårt att avgöra vad som är gungfly och vad som är sjö.

Bild 18. Den kraftigt igenvuxna Lisansjön sedd från fågeltornet i söder.

I själva Lisansjön dominerar norrlandsstarr (*Carex aquatilis*). I södra ändan av träsket växer också rikligt med topplösa (*Lysimachia thyrsiflora*), kråklöver (*Potentilla palustris*), tuvull (*Eriophorum vaginatum*) och ängsull (*Eriophorum angustifolium*). Längs stränderna växer rikligt med glasbjörk (*Betula pubescens*) och det finns även en del glasbjörk och videbuskar (*Salix* sp.) ut på träsket. Dessutom förekommer glasbjörkar en bit från stranden. Övriga växtarter som påträffades på de kraftigt försumpade stränderna var bl.a. flaskstarr (*Carex rostrata*), missne (*Calla palustris*), tranbär (*Vaccinium oxycoccus*), sjöfräken (*Equisetum fluviatile*), vattenklöver (*Menyanthes trifoliata*), kärrsilja (*Peucedanum palustre*), madrör (*Calamagrostis stricta*) och brunrör (*Calamagrostis purpurea*).

Söder om Lisansjön finns en rismyr av typen isovarpuräme (IR) som närmare sjön har ett ganska grovt trädskikt med välväxta och gamla tallar (*Pinus sylvestris*). Rismyren ligger på en högre nivå än själva sjön och det finns en vall som gräns mot Lisansjön. Längre söderut övergår myren till en Fuscumyr (Rahkaräme Rar) och blir längre söderut även utdikad. Här växer mest martallar och i fältskiktet odon (*Vaccinium uliginosum*), lingon (*Vaccinium vitis-idaea*), hjortron (*Rubus chamaemorus*) och getpors (*Rhododendron tomentosum*). Kring bäcken i södra delen av sjön finns grova björkar som torkat stående och här finns väldigt mycket dött virke. Även mitt på sjön förekommer videbuskar. Mitt i Lisansjön finns en trädbevuxen holme som kallas för Grynnan. På Grynnan växer en gammal blandskog med bl.a några grova aspar (*Populus tremula*).

Bild 19. Lisansjön är ett mycket svårinventerat område, där man varken kommer fram till fots eller med kanot.

Lisansjön har en viss betydelse för rekreationsanvändningen. En ny grillkåta finns i sydöstra hörnet, men rätt få besökare har hittat till denna grillkåta. Vandringsleden i området runt sjön används inte heller speciellt mycket i dagsläget och har vuxit igen kraftigt. I området kring Lisansjön är vandringsleden nästan omöjlig att hitta. En del av informationstavlor är också rätt slitna och förfallna. Vid Lisansjön finns två äldre fågeltorn, ett i den södra ändan av träsket och ett annat likadant torn i den norra delen av sjön. Många gamla fågelholkar finns kring tornen i söder och norr. Vid den nybyggda rastplatsen i sydost finns även en båt utsatt.

Kajaneskogen som angränsar i norr till Lisansjön är delvis ett 46 hektar stort NATURA 2000-område med en mycket gammal lundartad granskog. Den över 100-åriga granskogen har ett stort inslag av asp och här förekommer även flygekorre och tjäder. Den närliggande myren, Träskmossen hör också till ett område som är på förslag till komplettering av myrskyddet. Enligt kompletteringsförslaget från 2015 skulle Träskmossen utgöra ett 207 hektar stort myrskyddsområde (Nummer 11046). Av detta område är redan 188 hektar skyddat eftersom marken är statsägd och Forststyrelsen gjort ett principbeslut om att skydda myren. Myren är dock i utkanterna utdikad och på dessa ställen har skogen svarat bra på dikningen. En ellinje far rakt över Träskmossen, men i övrigt är mossen i de centrala delarna i naturtillstånd. Träskmossen är en strängmyr (Keidasräme KeR) som är nästan helt utan trädskikt. Intill Träskmossen finns även Lillträsket som är helt igenvuxit med gul näckros (*Nuphar pumila*).

Vid Lillträsket finns även ett gammalt vindskydd och vandringsleden är utrustad med spångar som tar vandrare över Träskmossen till Kajane där det finns stugor och annan service

Bild 20. En relativt nybyggd grillkåta finns i sydöstra delen av Lisansjön.

7.2 Fågelbestånd.

Lisansjön är mycket svår att inventera på fåglar på traditionellt sätt. Sjön består av sådan mjuk gungfly att man inte kan gå omkring i området utan att bli våt. Det är också näst intill omöjligt att röra sig med kanot eller andra båttyper i sjön. Därtill har fåglarna en mycket bra chans att gömma sig i det höga starrgräset. Under inventeringen i september 2016 fanns det flera sångsvanar i sjön, men antalet var svårt att uppskatta. Även några ängspiplärkor rörde sig kring sjön.

Vid Lisansjön har man inte gjort några noggrannare inventeringar av fåglar, men TIIRA-databasen innehåller dock observationer från en mycket relevant tidpunkt. Lisansjön besöktes nämligen under häckningstid, den 1.6 2016, av Aarne Lahti en välkänd och duktig fågelskådare. Vid detta besök noterades 3 par sångsvanar (6st), 2 lärkfalkar, 3 par tranor, 2st dvärgmåsar, 1 fisktärna och 1 sävsångare. Man kan utgå från att dessa observationer rätt väl överensstämmer med de fåglar som häckar i Lisansjön.

7.3 Bedömning och slutsats

Lisansjön har en viss betydelse i sig själv som fågelsjö och dess betydelse ökar märkbart genom att det i närområdet finns andra värdefulla skyddsområden. Området kring Kajane med Lisansjön och Träskmossen har stora naturvärden och borde skyddas. Området kring Kajane är dessutom i flitig rekreationsanvändning och det finns goda möjligheter att utveckla rekreationsmöjligheterna ytterligare i hela området. Förutom att det hörs ljud från den livliga trafiken vid riksåttan är området ett storslaget vildmarksområde. Området är också mycket lättillgängligt med bil från riksåttan. Tillsammans skulle de tre områdena Träskmossen, Kajane och Lisansjön bilda ett 300 hektar stort naturskyddsområde. Eftersom flera projekt, däribland flera olika vindkraftsprojekt har aktualiserats kring Lisansjön borde en ny heltäckande inventering av häckande fåglar i Lisansjön utföras inom de närmaste åren. Vid denna inventering borde man även inkludera Lillträsket och Träskmossen samt eventuellt även Kajaneskogens Natura 2000-område.

Lisansjön bör kvarstå med beteckningen S2 "viktigt område på landskapsnivå". S2-området kunde mycket väl utökas så att det också skulle omfatta även Träskmossen och Lillträsket. Området kring Kajane borde ha beteckningen v. Förslag till avgränsning framgår av bild 21.

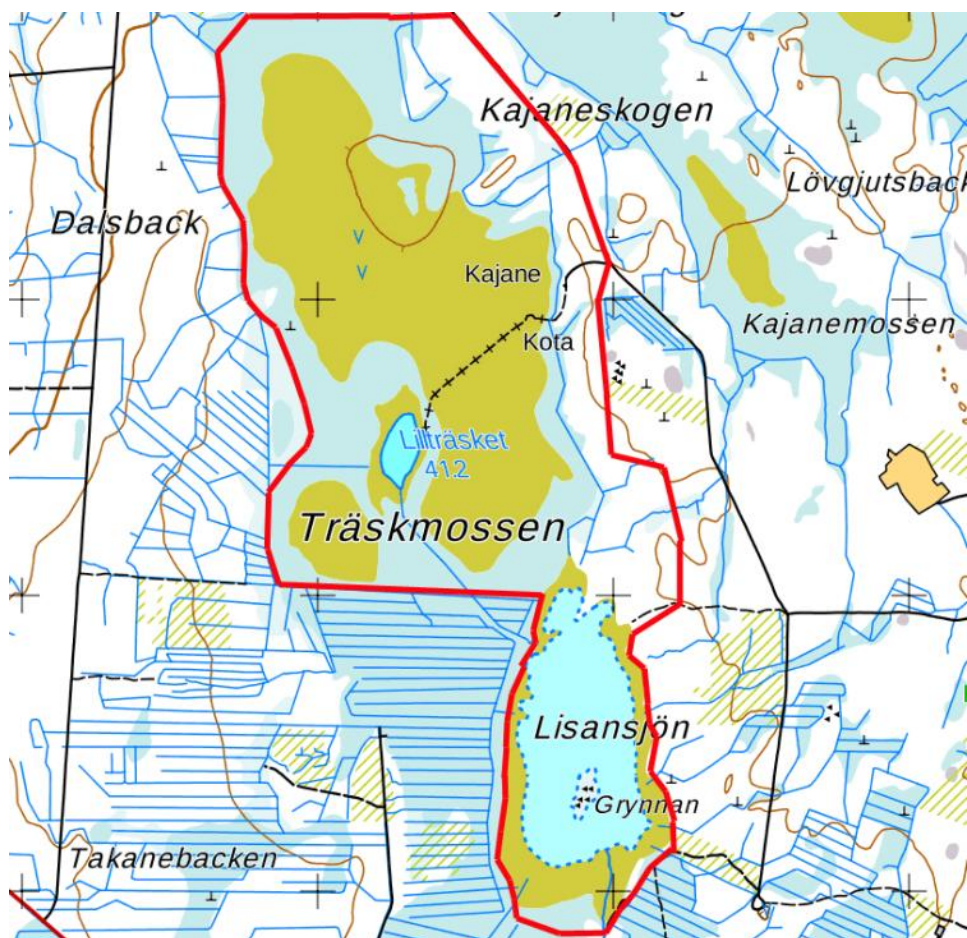

Bild 21. Förslag till avgränsning för S2-området kring Lisansjön och Träskmossen.

8. Unjärv

Grunduppgifter

Kommun: Malax

Areal: 21 hektar

Andel öppet vatten: 100 %

Siktdjup: 40 cm

Vattendjup: Under 1 meter, varierar mellan 70-90 cm.

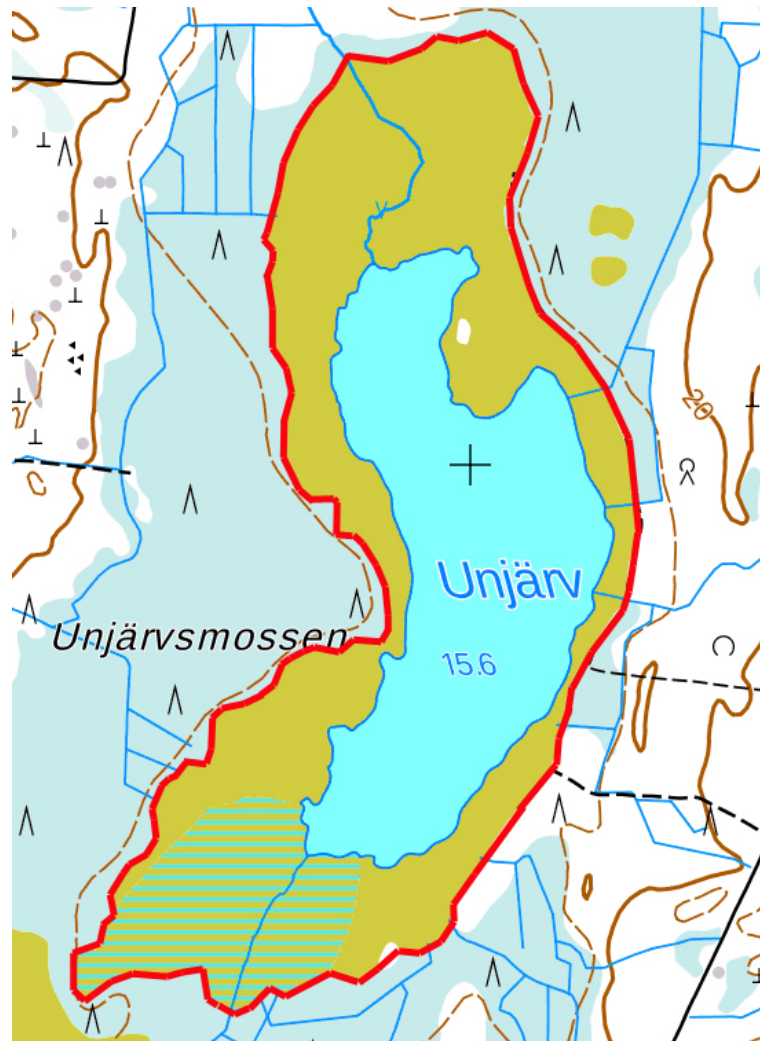

Bild 22. Inventerat område vid Unjärv.

8.1 Allmänt

Unjärv är en ca 21 hektar stor sjö i Malax kommun som ligger avlägset i ett stort skogsområde. Till sjön kommer man lättast genom att gå längs en dålig traktorväg ca 500 meter från skogsbilvägen i öster. Unjärv är en mycket grund, humusrik och dystrof myrsjö. Siktdjupet i sjön är endast ca 40 cm och vattnet är således mycket humusrikt. I sjön växer sparsamt med gul näckros (*Nuphar pumila*) och ställvis finns omfattande bestånd av bredkaveldun (*Typha latifolia*). Gul näckros växer speciellt som ett ca 20 meter brett bälte

längs stränderna i norra delen av sjön. I övrigt saknar sjön vattenväxtlighet. Sjön omges helt och hållet av myrmark, men stränderna är inte så försumpade utan man kan gå ända ut till sjökanten även om det på grundkartan visar att det skulle vara svårtillgänglig gungfly. Vid stränderna växer bl.a. tranbär (*Vaccinium oxycoccus*), kråklöver (*Potentilla palustris*), norrlandsstarr (*Carex aquatilis*), flaskstarr (*Carex rostrata*), tuvull (*Eriophorum vaginatum*), ängsull (*Eriophorum angustifolium*) samt lite vattenklöver (*Menyanthes trifoliata*) och sjöfräken (*Equisetum fluviatile*). Ställvis påträffas även sparsamt med kabbeleka (*Caltha palustris*) och kärrsilja (*Peucedanum palustre*). Tillrinningsbäcken i söder är helt igenvuxen och här finns ett omfattande bestånd av bladvass (*Typha latifolia*) samt en hel del videbuskar (*Salix* sp.). I södra ändan av sjön finns också mycket sjöfräken (*Equisetum fluviatile*), kråklöver (*Potentilla palustris*), norrlandsstarr (*Carex aquatilis*) och topplösa (*Lysimachia thyrsoflora*). Södra ändan av sjön är endast ca 70 cm djup med mycket djup dy i botten. Utlopps bäcken i norr är bredare och här finns också ett stort bestånd av bredkaveldun (*Typha latifolia*) samt dessutom norrlandsstarr (*Carex aquatilis*), sjöfräken (*Equisetum fluviatile*), hästsvans (*Hippuris vulgaris*), kråklöver (*Potentilla palustris*), flaskstarr (*Carex rostrata*) och vattenmåra (*Galium palustre*). Vid stranden växer här även en del videbuskar (*Salix* sp.) och några glasbjörkar (*Betula pubescens*). Norra delen av sjön är endast ca 75 cm djup med relativt skarp gyttja i botten.

Bild 23. Sjön Unjärv sedd från tillrinningsbäcken i söder.

Sjön saknar i dagsläget betydelse för friluftslivet. Det finns knappast någon fisk i sjön eftersom sjön är så grund. Det finns heller inga väl använda stigar eller fågeltorn runt sjön. På stranden fanns några gamla, uttjänta båtar som använts vid andjakt. Det finns också några gamla knipholkar runt sjön. Sjön Unjärv är dock relativt orörd och i naturtillstånd. Nordvästra delen av strandskogen är också mycket vacker tack vara att den närliggande Unjärvmossen på denna plats är odikad och i naturtillstånd med gamla tvinväxta tallar. Själva Unjärvmossen

utgörs av en s.k. rismyr (Isovarpuräme IR). Mossen är dock delvis utdikad en bit från sjön. Unjärvmossen hör tillsammans med Hömossen, som ligger söder om Unjärv, till ett 299 hektar stort myrområde som finns på förslag till komplettering av myrskyddet från 2015. Unjärv hyser därför tillsammans med närliggande myrmarker större naturvärden, än enbart det lilla fågelbestånd som påträffas i Unjärv.

Bild 24. Kring utloppsbacken i söder finns ett stort bestånd av bredkaveldun.

8.2 Fågelbestånd.

Under inventering i september 2016 påträffades i sjön 5 rastande vuxna sångsvanar, 1 bläsand och 2 ängsplärkor. Unjärv är ingen typisk fågelsjö och det har inte gjorts några heltäckande fågelinventeringar i sjön.

I TIIRA-databasen finns endast uppgifter från Unjärv från 2001 då sjön besöktes under häckningstid den 17.6. Vid detta besök observerades ett häckande par sångsvanar, 1 par tranor, ett par grönbena, 1 fiskmå och 6 fisktärnor. Unjärv har knappast någon stor betydelse som fågelsjö, men i och med att uppgifterna om fågelbeståndet är så knapphändiga borde man inventera sjön för att kunna ge en bättre bedömning av sjöns betydelse för fågellivet.

8.3 Bedömning och slutsats

En ny inventering av häckande fåglar i Unjärv borde utföras under de närmaste åren. Vid denna inventering kunde man även inkludera hela Unjärvmossen samt den närliggande Hömossen som båda är på förslag till komplettering av myrskyddsprogrammet.

Med tanke på myrskyddet kunde dock Unjärv tillsammans med Unjärvmossen kvarstå med beteckningen S2 skyddsområde på landskapsnivå i Österbottens landskapsplan 2040. Förslag till avgränsning för skyddsområdet i landskapsplanen framgår av bild 25.

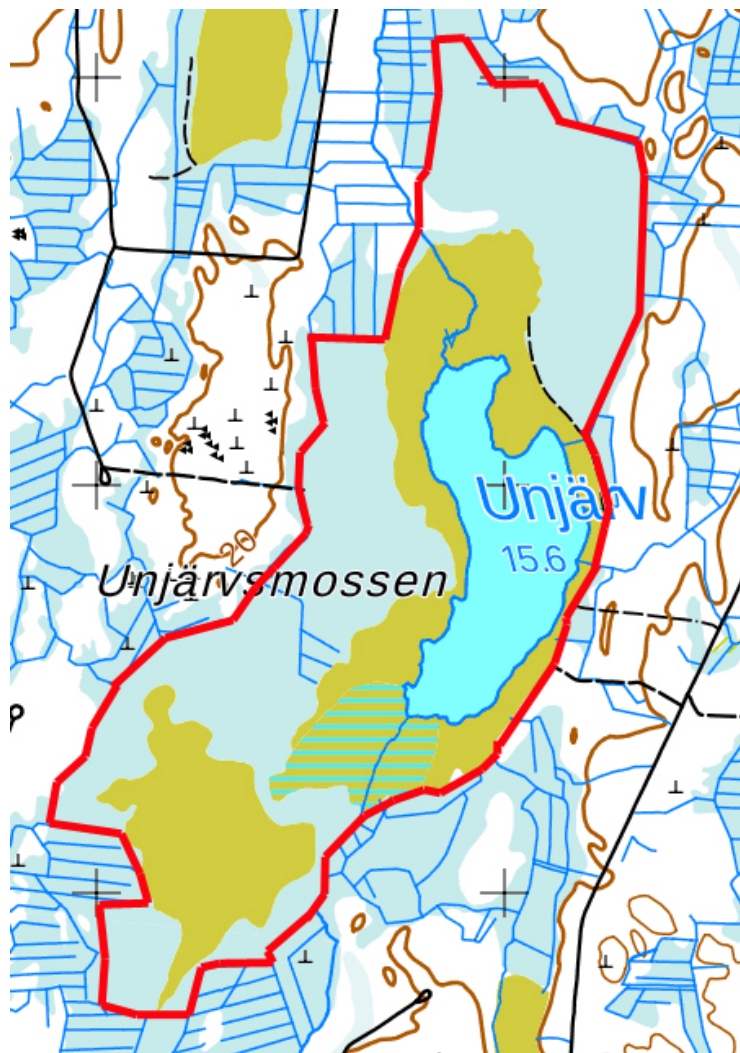

Bild 25. Förslag till avgränsning av skyddsområdet kring Unjärv och Unjärvmossen.

9. Kimo åmynning.

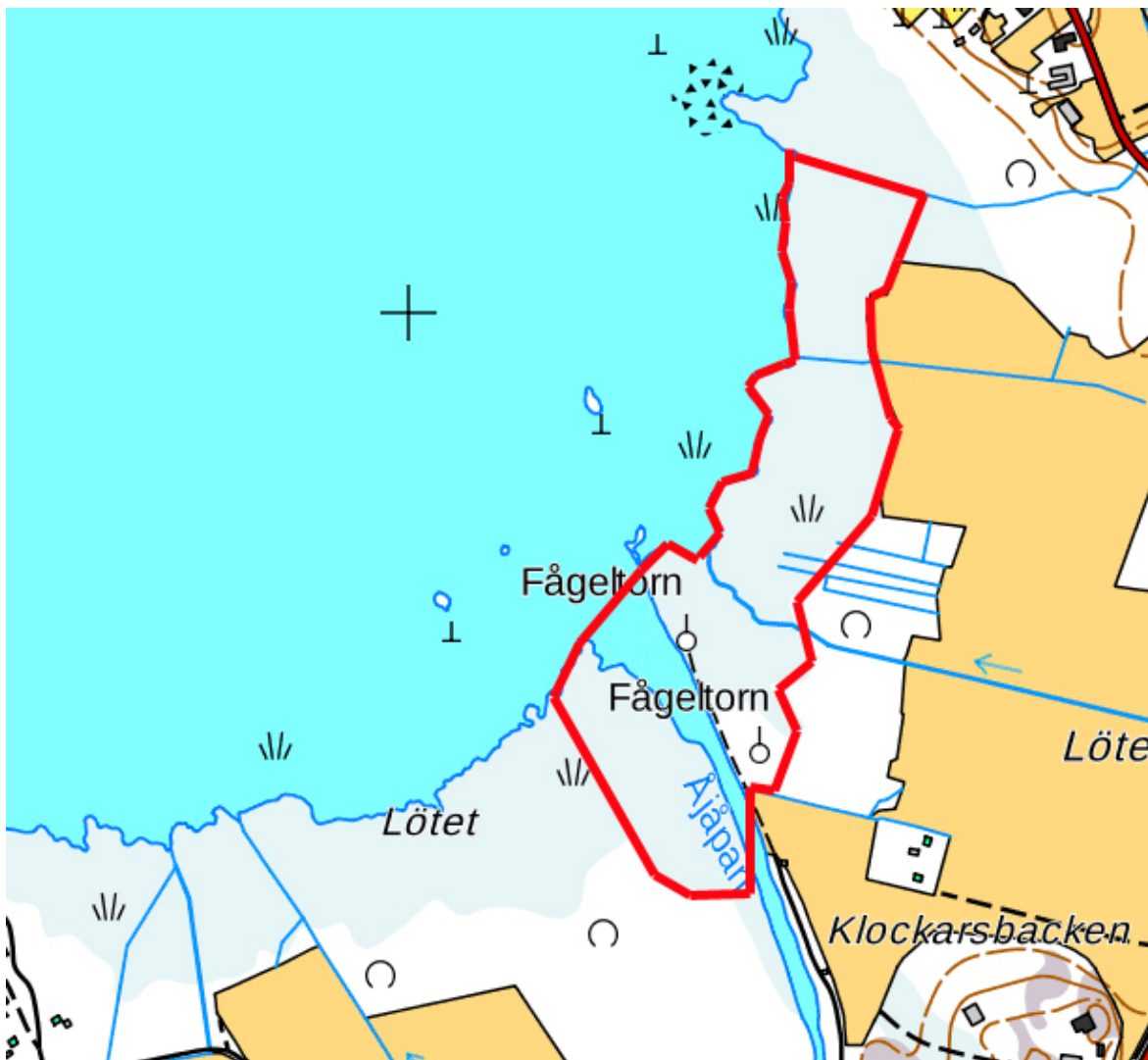

Bild 26. Inventerat område vid Kimo åmynning.

9.1 Allmänt

Kimo åmynning ligger i Oravaisfjärden strax norr om Oravais centrum. Området kring åmynningen karaktäriseras av många olika naturtyper, såsom strandängar, videsnår, långgrunda havsstränder med vidsträckta vass- och sävbestånd. Åmynningen är ett värdefullt och artrikt område. Åmynningen är därtill ett tilltalande och värdefullt område där man enkelt och tydligt kan se landhöjningens effekter på landskapet. På den närliggande strandängen, Lötet, har man sedan början av 2000-talet åter igen börjat med kreatursbete vilket ytterligare höjt områdets värde för fågellivet. I området finns två fågeltorn, ett äldre torn längre upp från stranden och ett nyare stort och fint fågeltorn närmare vattnet. Båda tornen är byggda av Oravaisnejdens naturvetarklubb r.f. vars medlemmar utnyttjar tornen i mycket hög utsträckning.

Bild 27. I Kimo åmynning finns vidsträckta havsstrandängar som har stor betydelse för rastande fåglar.

På strandängen söder om åmynningen dominerar stora bestånd av bladvass (*Phragmites australis*) men här växer även bl.a. havssälting (*Triglochin maritimum*), salttåg (*Juncus gerardii*), kärrspira (*Pedicularis palustris*), gåsört (*Potentilla anserina*), åkerbär (*Rubus arcticus*), strätta (*Angelica sylvestris*), ängsull (*Eriophorum angustifolium*), kärrsilja (*Peucedanum palustris*), kärrviol (*Viola palustris*), madrör (*Calamagrostis stricta*), nysört (*Achillea ptarmica*), sumpmåra (*Galium uliginosum*), topplösa (*Lysimachia thyrsoiflora*), höstfibbla (*Leontodon autumnalis*), sprängört (*Cicuta virosa*), norrlandsstarr (*Carex aquatilis*), kråklöver (*Potentilla palustris*), älggräs (*Filipendula ulmaria*), vänderot (*Valeriana sambucifolia*), bredkaveldun (*Typha latifolia*), rörflen (*Phalaris arundinacea*), sjöfräken (*Equisetum fluviatile*), kärrdunört (*Epilobium palustris*), sumpfräne (*Rorippa palustris*) och kabbeleka (*Caltha palustris*),

I Kimo åmynning växer bl.a. gul näckros (*Nuphar pumila*), vit näckros (*Nymphaea candida*), igelknopp (*Sparganium emersum*), sjöfräken (*Equisetum fluviatile*), hästsvans (*Hippuris vulgaris*), bredkaveldun (*Typha latifolia*) och gul svärdslilja (*Iris pseudacorus*). Åmynningen är i något skede muddrad, men har ändå stora naturvärden.

Bild 28. Den smala Kimo å kantas av videbuskage och frodig växtlighet.

9.2 Fågelbestånd.

Fågelbeståndet i Kimo åmynning är mycket väl undersökt. Dels har man gjort inventeringar av häckfågelfaunan under 1980- och 1990-talet och dels är fågeltornen i Kimo åmynning bemannad så gott som dagligen under fåglarnas flyttningstider på våren och hösten.

Enligt inventeringar gjorda under 1980- och 1990-talet häckar bl.a. rödbena (*Tringa totanus*), storspov (*Numenius arquata*), enkelbeckasin (*Gallinago gallinago*), sävsångare (*Acrocephalus schoenobaenus*), sävsparv (*Emberiza schoeniclus*), bläsand (*Anas penelope*) och ängspiplärka (*Anthus pratensis*) i åmynningen. Alla dessa arter hör numera till kategorin utrotningshotade. Dessutom häckar i åmynningen bl.a. gräsand (*Anas platyrhynchos*), kricka (*Anas crecca*), knipa (*Bucephala clangula*), fiskmås (*Larus canus*), strandkata (*Haematopus ostralegus*) och tofsvipa (*Vanellus vanellus*).

Den största betydelsen för fågelfaunan har dock Kimo åmynning under fåglarnas flyttning. Åmynningen tillsammans med närliggande åkermarker är en mycket viktig rastplats för flyttande fåglar. Under vissa tider på året kan man i åmynningen påträffa hundratals rastande tranor (*Grus grus*), sångsvanar (*Cygnus cygnus*), grågäss (*Anser anser*), sädgäss (*Anser fabalis*), vitkindade gäss (*Branta leucopsis*), änder och doppingar. Under våren och försommaren rastar 100-tals brushanar (*Calidris pugnax*) och kärnsnäppor (*Calidris alpina*), 10-20 kustpipare (*Pluvialis squatarola*), myrspovar (*Limosa lapponica*), strandpipare (*Charadrius* sp), smalnäbbade simsnäppor (*Phalaropus lobatus*), samt i mindre antal även

andra vadarfåglar såsom snäppor och småspov (*Numenius phaeopus*). Dessutom rastar tidvis tusentals trutar och måsfåglar i åmynningen.

I Kimo åmynning har man även påträffat flera olika fågelrariteter under årens lopp. Speciellt bör nämnas gyllensparv (*Emberiza aureola*) som häckade i åmynningen under åren 1983-1985. Gyllensparven häckar inte alls mera i Finland. Andra rariteter som påträffats i åmynningen är bl.a. flamingo (*Phoenicopterus roseus*), svarttärna (*Chlidonias niger*), skärfläcka (*Recurvirostra avosetta*), stor piplärka (*Anthus richardi*), rödstrupig piplärka (*Anthus cervinus*), snatterand (*Anas strepera*) och vittrut (*Larus hyperboreus*).

Bild 29. Strandängen norr om åmynningen, Lötet, består av en betad strandäng och vidsträckt vassbestånd.

9.3 Bedömning och slutsats

Kimo åmyrning är en av Österbottens bästa fågellokaler för rastande och flyttande fåglar och beteckning S2, viktigt område på landskapsnivå, behöver definitivt anges också i fortsättningen för området i Österbottens landskapsplan 2040. Förslag till områdets avgränsning framgår av bild 30.

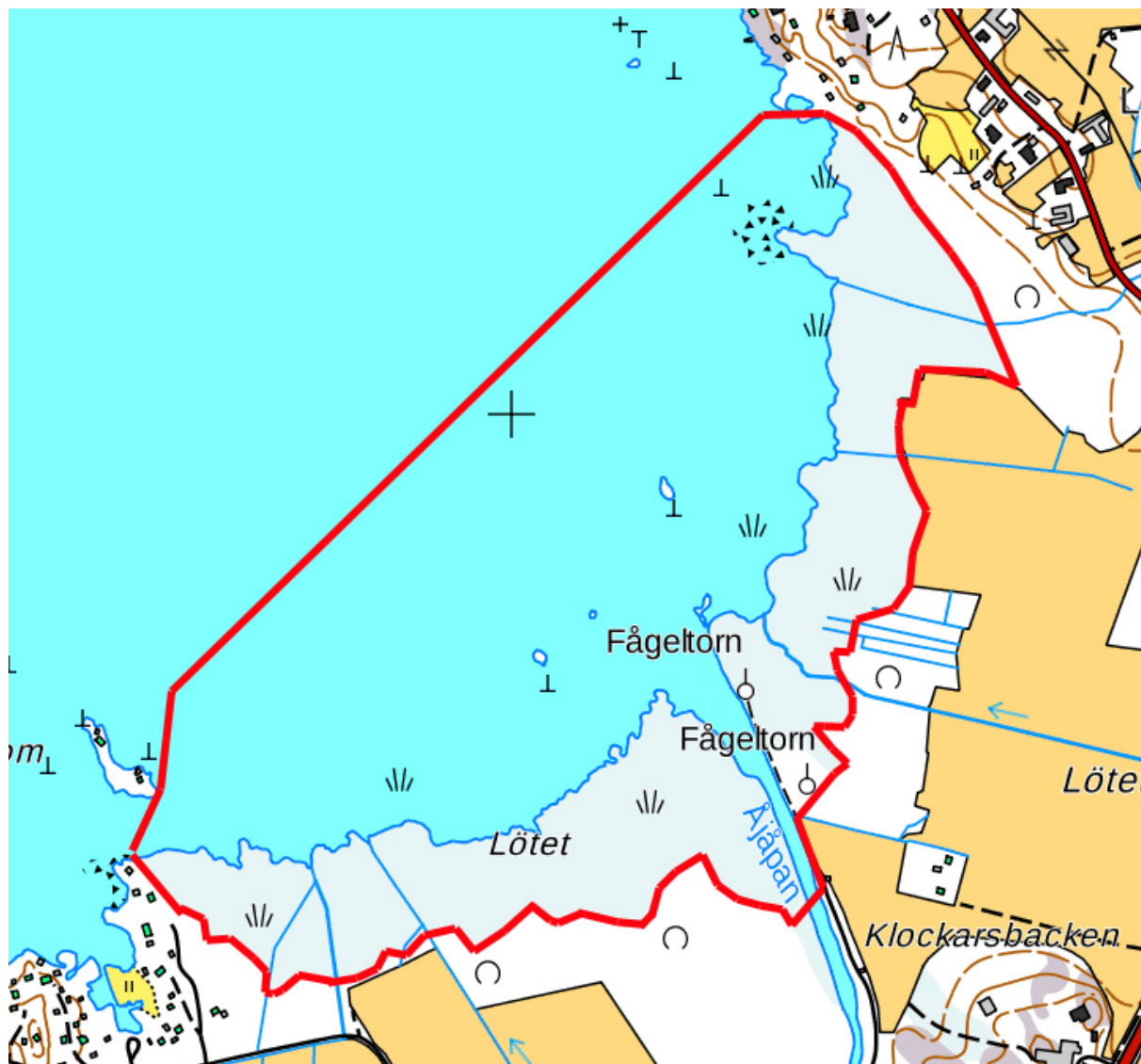

Bild 30. Förslag till skyddsområde kring Kimo åmyrning.

10. Litteratur

Alanen, A. & Aapala, K. (Toim.) 2015. Soidensuojelutyöryhmän ehdotus soidensuojelun täydentämiseksi. Ympäristöministeriön raportteja 26/2015.

Kanckos, M. 2002. Smålom och storlom i Larsmo. Rapport från inventeringen 2002. Miljönämnden i Larsmo 4 sidor.

Karlsson, P. & Granlund, J. 1990. Naturinventering av Nykarleby. Miljövårdsnämnden i Nykarleby.

Wistbacka, R. Jakobsson, R. & Stenmark Å. 2001. Småvattendragen i Larsmo. Miljönämnden i Larsmo. Vasa läns vattenskyddsförening.

Naturinventering i Oravais 1983-1985. Leif Öling.

Molander, Lise-Lotte 1995. Inventering av kulturbiotoper. Vatten- och miljöstyrelsens miljövärdhetsforskningsenhet.